

Publicerad 2008-04-15 16:42 av Siripiri

...

kroppens vålnad

Vålnaden i kroppen

Hindrar den från att röra sig mjukt

Flytande, kurvigt, det blir

Hackigt och stelt, det blir ingen dans som jag hade

Tänkt mig

Vålnaden är själen som jag alltid vägrat tro på

Den liksom äter mig inpå märg och ben inpå

Inhamrade drömmar

Fastspikade, hårt, tankfullt

Sörjande mot korthuskvarterens hjärtas, innerväggar

mina tunna fjärilsvingar brister av minsta

Ihållighet av minsta droppe

Självförakt

Allt blir något orytmiskt, någon oktav för högt

Och där, ända ut i fingertopparna rinner mina kappilärfloder, mina venvattenfall för att få

Drunkna i din sjö

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Siripiri med Poeter.se id #20207 innehar upphovsrätten